

det meget nær, hvis jeg ikke havde fundet forskellige Trøstegrunde. Den første er da den, at disse Udtalelser kom fra den højtærede Finansminister. Det er jo ganske naturligt, at en Mand som den højtærede Finansminister, der er i Besiddelse af saa stor Veltalenhed og saa stor Indsigt og politisk Erfaring og en saa overordentlig Arbejdskraft og Flid og administrativ Dygtighed, let kommer til at stille sig som paa Toppen af en Pyramide og til at se ned paa en Føllah, der arbejder i Ørkenen. For en Mand som ham maa jeg synes ret ringe. Men jeg har heller ikke sammenlignet mig med den højtærede Minister; jeg ved godt, at jeg kan ikke staa Maal med ham; men paa den anden Side kunde det dog være, at jeg var i Besiddelse af nogle Evner, selv om jeg, som sagt, ikke kan maale mig med den højtærede Minister; ogsaa for Goliath var David kun en meget lille Person, og det kunde jo være, at den højtærede Minister paa samme Maade er saa stor, at han ikke kan forstaa, at Folk kunne være saa ringe Politikere, som jeg altsaa er i Forhold til den højtærede Finansminister. Den anden Grund, hvorfor jeg ikke tager mig den højtærede Ministers Ytringer nær — og hvis jeg troede paa dem, maatte det jo føre til, at jeg nedlagde mit Mandat, jeg kunde jo ikke forsvare at være Rigsdagsmand, naar jeg slet ikke forstod mig paa Politik —, det er den, at jeg i mit ret lange Liv, i de mange Aar, jeg har været Politiker, har tilhørt omtrent alle de politiske Grupper, der have eksisteret. Jeg har været Medlem af Bergs Gruppe og af Hørups Gruppe, jeg har været Medlem af det forhandlende Venstre og af det forenede Venstre og af — ja, jeg husker ikke Navnene paa alle de Grupper, jeg har tilhørt, og naar jeg var Medlem af en Gruppe, syntes de Folk, der hørte til Gruppen, altid ganske godt om mig og tillagde mig visse Evner; men naar jeg gik ud af Gruppen, skiftede de Mening, saa syntes de ikke om mig. Derfor vil jeg foreslaa den højtærede Minister ikke at være saa streng i sin Dom; ingen kan jo vide, om vi ikke endnu kunne komme paa Parti sammen; det er ikke aldeles givet, at den højtærede Finansminister og jeg ikke en Gang finde hin-

anden, hvorfor skulle vi saa nu sige hinanden Ubehageligheder, som vi dog skulle tage i os igen i det Øjeblik, vi skulle falde hinanden om Halsen og erkende, at vi begge ere store Mænd? Nu er det kun mig, der kalder Finansministeren saaledes, men hvem kan vide, om det Øjeblik ikke kommer, da den højtærede Finansminister ogsaa anerkender mig som saadan. Den tredje Grund, hvorfor jeg ikke er saa ulykkelig, som jeg burde være over den højtærede Ministers stærke Kritik, er det Eksempel, hvormed den højtærede Minister vilde vise mig, at jeg ikke forstod mig paa Politik; det var mine Udtalelser om Kaffen og Arveafgiften. Ministeren sagde nemlig til mig, at jeg vilde ikke være heldigt stillet, hvis jeg skulde ud at rejse med det, jeg havde sagt; hvis jeg kom ud til et Sogn og spurgte, om de helst vilde have, at de 50,000 Kr., som Statskassen skulde bruge, kom ind gennem Afgift af den Millionary, der faldt i Sognet, eller gennem Told paa den Kaffe, de drak, saa vilde de nok sige mig Besked, og jeg vilde faa at vide, at de vilde have det paa Millionarven og ikke paa Kaffen. Men det er nu ikke i ethvert Sogn i Landet, hvor en saadan Millionary er noget almindeligt, det er jo ikke saaledes, at der hver Dag falder en Million i Arv i danske Sogne; det er en meget sjælden Begivenhed. Men saa er der det med Kaffen: 50,000 Kr. i Kaffetold om Aaret! — jeg tror ikke, der er et Sogn i Landet, hvor de drikke saa megen Kaffe, at de kunne naa op paa dette svimlende Beløb i Told; nu drikkes der i hele Landet Kaffe til en Told af 3 Mill. Kr.; det er lidt over en Krone pr. Individ. Det maatte altsaa være et Sogn paa ca. 45,000 Indvaanere, hvis der skulde drikkes saa megen Kaffe som af den højtærede Minister forudsat; men der er vist meget faa Sogne i vort Land — jeg kender i hvert Fald ingen —, der have saa mange Indvaanere. Men det kunde jo være, at der findes meget stærkt kaffedrikkende Sogne i den højtærede Finansministers Valgkreds, at der er et eller andet Sogn, hvor alle Egnens Kaffesøstre altid have deres Kaffekedel paa Ilden og pægle Kaffe fra Morgen til Aften. Hvis den højtærede Minister nu paa sin Agitationsrejse kom til et saadant Sogn og